

האומץ של הנסיך ג'וליקין

כל ארץ, תהיה היפה ביותר, נתונה לפעמים לסכנות ואנשי עמק מו היו צריכים מדי פעם לעזוב את המשחקים והחגיגות שלהם ולהלחם באויב שאיים להשמיד אותם. אבל בדבר אחת הם לא חשדו מעולם והוא בא עליהם באופן מפתיע ביותר. בצד המזרחי של העמק השתרע אזור גדול עשוי רק מסוכר מותך ומכוסה בסלעי

סוכריות, שנערמו בגושים גדולים והגיעו כמעט לרגלי ההרים.

רק לעתים רחוקות ניגשו אנשי העמק לאזור זה כי לא משך אותם לשם שום דבר, הסלע היה קשה במיוחד, חלק, ולא נוח היה ללכת עליו.

בחלל שנוצר בתוך הסלעים חי גיגאבו המפלצתי, סגור לגמרי על ידי קירות המערה שלו. הוא גדל שם במשך שנים רבות ובמשך הזמן הגיע לממדים עצומים.

מאחר שאינכם, כנראה, יודעים מה הוא גיגאבו, אתאר לכם אותו. גופו היה עגול כמו זה של צב, ועל גבו נשא שריון עבה. ממרכז הגוף התרומם צוואר ארוך כמו זה של אווז ועליו ראש מגעיל. הראש היה עגול כמו כדור, עם ארבע פיות מצדדים ועם שבע עיניים סדורות במעגל ובולטות מספר סנטימטרים מארובותיהן.

גיגאבו הלך על עשר רגליים קצרות ומקדימה היה לו זוג זרועות עם צבתות כמו אלה של סרטן. הצבתות היו כה חדות שבקלות יכלו

לחתוך גזע של עץ. עיניו היו בהירות במיוחד ונוצצות, אחת אדומה, שניה ירוקה והאחרות בצבע צהוב, כחול, שחור, סגול וחום.

פחד היה להביט על המפלצת הזו אך עדיין איש לא הביט עליה, כי גיגאבו גדל סגור במערתו. אך יום אחד הוא נעשה גדול וחזק כל כך, שתוך סיבוב במערה שבר את אחד הקירות וכשראה שהוא חופשי, הלך לעמק מו כדי לבדוק איזה נזק יכול לגרום שם.

הוא הגיע תחילה למטע גדול של משמיש, ואחרי שאכל כמות גדולה מהפרי חתך בצבתות שלו את העצים והשמיד אותם כליל. אינני יודע מדוע עשה זאת, אך המדענים

אומרים כי יצורים מהסוג הזה הם הרסניים מטבעם ואוהבים להשמיד כל דבר שפוגשים. אדם אחד שבמקרה היה בסביבה ראה את מעשיו הנוראים, רץ למלך בפחד גדול וסיפר שגיגאבו השתחרר ועלול להרוס את העמק כולו.

מאחר שעד עכשיו איש לא ראה את גיגאבו ואפילו לא שמע עליו, הרי שלאור החדשות האלה המלך ואנשיו הצטיידו בחרבות וחניתות. אבל כשראו את גיגאבו, עמדו כולם מפוחדים ולא ידעו מה לעשות או איך לתקוף אותו.

"האם יש בינינו מישהו שמסוגל להתגבר על המפלצת?" שאל המלך "חייבים לעשות משהו, אחרת לא יישאר אפילו עץ אחד בכל העמק שלנו."

האנשים הביטו זה בזה בפחד גדול, אך איש לא התנדב לעשות משהו או לתת למלך עצה כלשהי.

בסוף הנסיך ג'ולליקין, שסקר את המפלצת בקפידה, יצא קדימה והתנדב להלחם בו

לבדו.

"במקרה כזה אדם אחד טוב כמו תריסר אנשים" אמר "אז עמדו בצד ואני אבדוק איך להתקיף את היצור בצורה הטובה ביותר." "האם חרב שלך חדה?" שאל אביו המלך בחרדה.

"היא החדה ביותר שצמחה על עץ החרבות" ענה הנסיך "אם לא אצליח להתגבר על המפלצת, לפחות הוא לא יוכל להרוג אותי,

ורק יגרום לי לקצת טרדה. בכל אופן חייבים להציל את העצים שלנו, ואני אעשה זאת במיטב מאמציי."

אחרי נאום גבורה זה הוא התקדם ישירות לגיגאבו, וזה, כאשר ראה אותו מתקרב, הרים את צווארו הארוך וסיבב את ראשו, כך שכל שבעת העיניים יכלו להביט על היריב.

אתם צריכים לזכור שתושבי עמק מו לא יכלו להיהרג בדרך כלשהי. אם אחד מהם נחתך לחתיכות, החתיכות האלה המשיכו לחיות.

נכון שזה נשמע משונה, אבל אם תגיעו אי-פעם לעמק מו תראו שזאת אמת. יתכן שזו הסיבה לאומץ הרב של הנסיך ג'ולליקין. "אם רק אצליח לחתוך את ראשו בחרבי" הוא חשב "המפלצת בוודאי תמות."

ואכן הנסיך התקדם ונתן מכה חזקה על צווארו של היצור, אך לא קלע טוב ורק חתך אחת הרגליים של גיגאבו. מהר הושיטה המפלצת את אחת הצבתות שלה וחתכה את זרועו הימנית של הנסיך, אך הוא תפס את חרבו ביד שניה, והכה שוב. הפעם המכה פגע

בשריון של היצור ולא גרמה לו כל נזק.
כעת גיגאבו התרגז באמת ובצבת אחת שלו
חתך את זרועו השניה של הנסיך, ובצבת
שניה את ראשו. הזרוע נפלה על הארץ
והראש התגלגל לתוך סבך שיחי שוקולד.
מאחר שהנסיך איבד את שתי הזרועות שלו
ואת ראשו, הבין שלא יוכל להתגבר על
המפלצת והתחיל לברוח במהירות. אבל
גיגאבו, על תשע הרגליים הנותרות שלו רץ
מהר יותר ובמכה אחת חתך את שתי רגליו
של הנסיך.

ואז בברק עיניים הוא פנה ליתר אנשי העמק
וחיפש יריב אחר, אך האנשים האמיצים של
עמק מו שראו את בריחתו של הנסיך, פחדו
מהצבתות האיומות של גיגאבו, החליטו
לברוח, ועשו זאת תוך צעקות פחד איומות.
אך אילו רק הביטו אחורה, בוודאי לא היו
בורחים כל כך מהר. גיגאבו שמע את
זעקותיהם, ומאחר שהיה רגיל לדממה
מוחלטת של מערתו הסגורה, נבהל מאוד,
ברח אל בסלעי הסוכר והסתתר בין האבנים

רגלו השמאלית של הנסיך, ששכבה לא הרחק משם, הכירה את השריקה שלו ובאה במהירות אל הראש.

"טוב" אמר הנסיך "הנה עוד חלק אחד מגופי. מעניין איפה השאר."

את קולו שמעה גם הרגל הימנית והיא רצה אל הראש של הנסיך. "ואיפה הגוף שלי?" שאל הנסיך. אבל הרגליים לא ידעו.

"שימו את ראשי עליכן" אמר הנסיך "ואז בעיניים שלי ועל הרגליים נוכל לחפש את יתר חלקי גופי."

הרגליים נשמעו לו ושמו עליהן את הראש וכך התחילו ללכת. תוכלו, אולי, לתאר לעצמכם כמה מצחיק היה המראה של ראשו של הנסיך הצועד על רגליו בלבד, ללא גוף וללא זרועות. אחרי חיפוש מדוקדק מצאו את הגוף המונח על הארץ, לרגלי עץ סלט הסרטנים. אך לא ניתן היה לעשות כלום ללא זרועות, ולכן הם המשיכו בחיפוש עד שגילו את הזרועות, והרגליים בעטו בהן לכוון הגוף.

כעת הזרועות הורידו את הראש מהרגליים

הגדולות.

כשראשו של הנסיך ג'ולליקין חדל להתגלגל, הוא פתח את עיניו והביט סביב, אך לא ראה איש, כי גיגאבו וגם כל האנשים הסתלקו כבר. מאחר שלא יכול היה לזוז החליט לשכב זמן מה בשקט, למרות שלאיש פעלתני כמו הנסיך לא היה זה דבר נעים.

ליתר בטחון הוא הניע את אוזניו ומצמץ בעיניו, אך זה היה הדבר היחידי שיכול היה לעשות. אחרי דקות אחדות גבר מצב רוחו הרגיל, ומאחר שרצה קצת להתעודד, התחיל לשרוק מנגינה אופנתית. מאחר שהמנגינה זו הייתה נעימה לאוזניו המשיך לשרוק אותה שוב ושוב.

ושמו אותן מתחת הגוף, שם איפה הן שייכות.

אחר כך הזרועה השמאלית שמה את הזרוע הימנית למקומה והזרוע הימנית עשתה אותו

הדבר לשמאלית. לא נשאר אלא לשים את הראש על גופו של הנסיך והנה הוא היה שוב שלם, כמו חדש.

הנסיך הרים את חרבו, בדק האם כל חלקיו במקומות הנכונים, אך אז ראה את גיגאבו שהולך שוב לקראתו. המפלצת התעשתה מפחדה ומעודדת מההצלחה הקודמת יצאה שוב לעמק.

הנסיך ג'ולליקין לא ניסה עכשיו לחתוך ממנה חתיכות. הוא טיפס על עץ והסתתר בין ענפיו.

גיגאבו התקרב לעץ והרים את ראשו כדי לקטוף ממנו עוגת אוכמניות. מהר כמו ברק הניף הנסיך את חרבו והפעם מכתו הייתה מדויקת, וראשו של גיגאבו נפל לארץ. גיגאבו התגלגל על האדמה על גבו ומת, כי יצורים פראים ואכזריים ניתן להרוג בעמק מו כמו בכל יתר חלקי העולם.

הנסיך ירד מהעץ אחרי שניצח את יריבו, והלך לספר לאנשי העמק שגיגאבו מת. למשמע החדשות אלה הם הריעו לנסיך שלוש פעמים ומאז הודות האומץ שלו אהבו

אותו יותר.
המלך היה מרוצה מאוד והעניק לבנו תג בדיל
משובץ ביהלומים ועליו חרוטה דמותו של
גיגאבו.

אמנם הנסיך ג'ולליקין שמח שהוא עכשיו
גיבור היום, ונהנה מניצחונו על היריב האכזר,
ובכל זאת כל הסיפור גרם לו אי-נעימות קלה,
כי כל פרקי ידיו ורגליו היו קשיחים במשך
ימים אחדים.